

Fellingner Károly

Macskakő

Polgár Anikó 50. születésnapjára

Magáért beszél a hallgatás, a szó,
mit sem sejtő, kint felejtett kísértet
járja be nappal az álmok rég benőtt
ösvényeit, csapásait, aztán mint

aki jól végezte dolgát, megnyitja
lándzsájával egy mészakőből faragott
szobor oldalát, hadd keljen életre,
s álljon Hekaté vad szolgálatába.

Hekaté hallja a halál sikolyát,
az egyenletes óraketyegést, fel-
húzza naponta, nehogy még megálljon
a világ, s újat kelljen kitalálni

a költészet helyett. A szépséges
Perszephoné sikolyát egyedül csak
Hekaté hallja, amint elrabolja
Hádész, a föld alatti kincsek gazdag

istene, neki nyíljon, mint hű jácint.
Hekaté pillantásából újra lesz
végtagja a halottnak, akinek azt
az orvos egy életre amputálta.

A különbség elszámol a hiánnyal,
leszámol veled, a múlt morzsáit, lásd,
összegyűjtik a szorgos hangyák, s a
belső szervek, a faló katonái.